

REGENSEN

REGENSJANERSAMFUNDETS
XXXXXXXXX MEDLEMSBLAD XXX

69. ÅRG.

1976

ORDINÆR GENERALFORSAMLING

afholdes i Regensianersamfundet

tirsdag den 30. november 1976 kl. 18³⁰

på Regensen

Dagsorden:

1. Formanden aflægger beretning.
2. Kassereren fremlægger revideret regnskab.
3. Revisorerne afgiver betænkning.
4. Kassereren fremlægger revideret regnskab
for Regensianersamfundets legat.
5. Revisorerne afgiver betænkning.
6. Valg af formand.
7. Valg af kasserer.
8. Valg af 5 bestyrelsesmedlemmer.
9. Valg af 2 revisorer.
10. Eventuelt.

Efter generalforsamlingen middag, der begynder
ca. kl. 19¹⁵:

M E N U

Hvidvinsdampet fiskefilet

Lammekølle provencal - Rødvin

Frugtsalat med likør-creme - Portvin

Kaffe Pris pro persona kr. 50.-

Tilmeldelse sker -
inden 25. nov. -
til:

Landsretssagfører
Niels Nørring,
Vognmagergade 7,
1120 København K,
telf. (01) 11 11 10
lok. 31 (I. Bing)
mellem 9 - 16.
Bestyrelsen

R E G E N S E N S A D V O K A T

Regensianersamfundets tidligere formand
har rundet de 70.

Der er kammerater fra de unge år, der en menneskealder senere fremtræder i tilværelsen med en position og et gøremål, der er helt overraskende - f.ex. Simon Spies. Helt anderledes er det med Regensianersamfundets tidligere formand Ove Rasmussen. Allerede i de sidste gymnasieår på Frederiksborg lærde skole lå det i luften, at han ville blive højesteretssagfører eller måske dommer. I 3.G. flyttede han fra sit hjem i Kagerup ind på et værelse i Hillerød. Her kom en kreds af jævnaldrende og yngre kammerater og sørgede for, at det ikke blev til læsning altsammen. Ove Ras. var da i forhold til os den kloge store bror, der nøgtern og velafbalanceret udlagde den livsvisdom, som han i særlig grad havde suget til sig fra den førende klassiske lærer, lektor Boisen, og under sin opvækst som medarbejder på fødegården. Den selvfølgelighed, hvormed han blev betragtet som leder og rådgiver, fortsatte, da han rykkede ind på Regensen. Det gjaldt bl.a. i den specielle Frederiksborgenserforening "Pensionatet", som han selv nævner i sin omtale af regensårene 1924-28 (REGENSEN 1972).

Ove Ras.' sikkerhed som leder og vejleder hang antagelig sammen med, at han meget tidligt havde klaret unge mænds vanskeligste problem - det med pigerne - ved at forlove sig med sin søde og slagfærdige klassekammerat Inger Thomassen. Forlovelsen var også baggrunden for, at trods den megen tid, han ofrede på kammeratskabet, havde han plan i sit arbejde med studierne. Hermed gjorde han faktisk samtidig en indsats for andre årgange af Frederiksborgensere, som Provsten dengang havde gode eksempler på var for umodne til Regenslivet. Stipendiebestyrelsen overvejede derfor et indgreb over for privilegiet. Men da der med Ove Ras. var eksempler på det modsatte, førte det foreløbig kun til, at en Frederiksborgenser, hvis regensdag i flere år var begyndt kl. 2 med den første forestilling i biografen og fortsatte på gården med kortspil og ølsnak til længe efter midnat, og som aldrig satte sine ben på universitetet, blev overført til den mere skolemæssige uddannelse på et seminarium.

Om Ove Ras.' indsats som advokat allerede i regensårene er der vidnesbyrd i hans kloge forsvar i klokkeprotokollen for svage kammerater, der var blevet forulempet af "Gamle" eller andre magtfulde aktivistiske organer for den kollektive opdragelse. Derimod er en fogedforretning mod Søren Holm, den senere Regensprovst, næppe omtalt. Søren Holm fik Ehlers kollegium, efter at han i nogle

år havde boet på Regensen og var blevet cand.teol. Ved overflytningen havde han på kredit købt en skrivebordsstol af en af Pensionatets medlemmer. Da alle betalingsterminer forlængst var oversiddet, drog fire Pensionatsmedlemmer svært bevæbnet over Kannikestræde for at gøre udlæg hos Søren Holm. De gamle kollegianere på Ehlers blev alvorligt opskræmt, og det skyldes Ove Ras., at det ikke kom til blodsudgydelse. Blandt deltagerne var ellers Svend Larsen, der i Regensgården godtgjorde sine færdigheder med en bøsse ved at skyde et æble af en af sine kammeraters hoved. Det sidste skete dog først efter, at Ove Ras. var flyttet ud. Hans begavede sans for humor formåede altid at dreje Svend Larsens viltre humør i en positiv retning til glæde for mange.

For Regensianerne som sådan gjorde Ove Ras. en indsats i forbindelse med en uheldig affære, hvor en brugsmænd (og stud.teol.) begik underslæb. Sagen var ved at bringe hele den økonomiske side af selvstyret i fare. Ove Ras. blev den efterfølgende brugsmænd, der bragte orden i økonomien. Han var også med til at klare en mindre skandale med en lånemand, der havde skaffet sig ekstra afdrag til sig selv.

Da Ove Ras. flyttede fra Regensen, fik han det nødvendige til studierne afslutning ved et juridisk gøremål i Baltica, og få år efter, at han var blevet kandidat og gift med sin Inger, startede han egen forretning. Det var dristigt, men det viste sig, at også andre end Regensianerne havde tillid til ham som vejleder. Og han blev ikke blot erhvervssagfører og ordnede store ejendomshandlinger. Han hørte også til dem, der ofte procederede for domstolene. Han fik tidligt offentlige sager for landsretten, og efter at han i 1948 var blevet højesteretssagfører, blev han i løbet af få år landskendt som en fremragende beskikket forsvarer for højesteret i komplicerede røver- og mordsager. Han forsvarede også særegne tjenestemænd mod forstokkede ministerielle chefer, og han gjorde et stort arbejde som beskikket forsvarer for Bovensiepen, chefen for det tyske sikkerhedspoliti under besættelsen og en af frihedsbevægelsens værste modstandere. Han har den brede menneskelige opfattelse af sit fag, at selv den værste slyngel har krav på et forsvar.

Det var et held for Regensiansersamfundet, at foreningen i 1969 fik en trænet advokat som formand. Kommunitetets dårlige økonomi bevirkede, at universitetets administration pønsede på reformer, som ville forringe vilkårene for Regensianerne. I samarbejde med de unge ledere på gården gjorde Ove Ras. en stor indsats, der afbød reformerne i første omgang - bl.a. ved, at administrationen blev belært om en fornuftig kapitalforvaltning. Anslagene fra universitetets reformister er imidlertid ikke forbi, men sagen følges fortsat af Ove Ras. og er der i de bedste hænder.

Alt tyder heldigvis på, at Regensens advokat også fremover vil have kræfter til at stå vagt om Regensens interesser. Han er stadig den drivende kraft

i højesteretssagførervirksomheden i Frederiksholm Kanal, og den der også møder om morgenen, og holder han ferie, sker det bl.a. ved at skyde kronhjorte i Skotland.

NIELS BANKE

† 1929

Højesteretssagfører
Ove Rasmussen

Efterårsklokkeratet 75/76

Det blev i løbet af foråret klart, at Tilia skulle have klokken om efteråret - efter nogle svage år var foreningen blomstret herligt op - men hvem af os? Tidligt på sommeren dukkede en tiliast op og spurgte, om jeg var indstillet på at blive klokker. Jeg blev noget forbavset: mit 3. regensår var ved at slutte, og jeg havde forkyndt - efter det temmelig våde forår i Tilia - at nu skulle der boges. Jeg gumlede lidt på tanken: det var jo en udfordring - og iøvrigt burde jeg vel aftjene min værnepligt herinde - og jeg trøstede den fremspirende, mere studieorienterede del af min samvittighed: det skulle såmænd nok komme ud, og en klokkerkandidats navn bør ikke kendes før-end i den 11. time, så det ville nok aldrig blive til noget etc. etc.

Men det blev det! Trods en opvarmningsdrik, der selv i meget mædeholdne mængder kunne slå også de stærkere lidt ud af kurs, kom Tilia selvfølgelig i fin stil på Salen, og min skæbne det næste halvår var beseglet. Under valgforhandlingerne var der blevet ført skinforhandlinger, bl.a. var der blevet opereret med en skinkandidatur fra en pipianers side - og det lykkedes til perfektion at røvrende Gamle, som glad og fro gik på den. -Og sure blev de - men de glemte desværre, at surheden skulle være en del af et spil, en leg mellem foreningerne, og at det ikke skulle gå ud over indbyrdes relationer mellem foreningernes medlemmer. Nå, klokkeren takkede for valget, og ind kom VP trippende: "han havde hørt rygter" - og "hvordan var det gået den lille pige?" Efter møjsommeligt at være kommet op på bordet holdt han en kær tale til klokkeren - og iflg. generalforsamlingsreferatet "tak-kede den nyvalgte klokker rørt". Samme aften blev - ikke uvæsentligt - tiliasten Topsøe valgt til P-mand og blev gennem hele klokkeratet til uvurderlig hjælp for klokkeren ved fester og arrangementer. Og allerede denne aften slæbte han de uundgåelige klokkerbajere.

Natten gik med fest i fægteklæderen - kl. 5 om morgenen bragtes stereoanlægget i sikkerhed. Det havde været en livlig nat. En træt klokker erhvervede sig den halsbetændelse, der skulle følge hele klokkeratet. Men med/uden halsbetændelse: indflytterfesten forestod (nemlig d. 10. okt.). Tilia tog til Langeland en weekend, men hyggede sig - effektivt var det ikke. Det blev det derimod, da vi vendte hjem i opløftet stemning: rammen skulle være "Regensen som fængsel med fængselsdirektør Hviid (Provsten) og livsfangen VP og nyindsatte fanger (indflytterne)". -Indflytterne blev øvet i en indledningssang (på fangekoret fra Verdi's Nabucco). Tilia holdt tilsmagningsaften og indspillede bånd etc. Festen blev en stor succes: Tillas stemning smittede af. Alt gik afslappet og hyggeligt og meget festligt. En del komik

kom også af klokkerens hæse fremhæsen af sin tale - meget stemme var der ikke, trods (eller netop på grund af?) alle gode menneskers velmente råd og apotekets medicamenter. Ja alle følte sig vel undtagen de ikke-tiliaster, der havde lånt Tilia plader: de ømmede sig, når de hørte båndet slå lydlige krøller (forklaring: det blev indspillet på vor kæmpe vilttilsmagningsaften - Tilia fandt "vinen", men pladespilleren havde også hoppet et par gange mildt sagt!)

Tilia havde fået sin dåb som klokkeforening efter sin genopblomstring - og en god dåb.

Næste arrangement (d. 7. nov.) blev en klaveraften med den fremragende tjekkiskfødt pianistinde Bohumila Jedlickova. Men aftenen begyndte lidt dramatisk: pianistinden ankom i forholdsvis god tid og konstaterede, at den tone, hun skulle slutte aftenens program med, var pibende falsk: klaverstemmeren havde forbigået de dybeste toner - her var gode råd dyre - men også det blev klaret - klokkeren hidkaldte sin private klaverstemmer. Derpå gik aftenen fra kl. 21 som planlagt - tilhørerne fik en meget inspirerende fremførelse af værker af Mozart, Janacek, Debussy og Chopin. Efter selve programmet var der natmad. Det var iøvrigt en ynke at se de så "kulturelle" gamlinge komme - til natmaden! Ak ja! Men noget kunne gamlingene dog: de fik bemægtiget sig klokken. Klokkeren lod sig ikke slå ud, men greb to af klokkerbajerne og slog dem energisk sammen: oh ve, hvor blev jeg våd! -to flaskebunde faldt til gulvet. Den traditionelle kasse guldbajere blev udlovet. Klokkeren glædede sig: gamlingene havde foretaget et træk - og måtte da kunne få noget skæg ud af det, men nej: jeg ventede og ventede mere og mere spændt på at se, hvad de pønsede på - og så kom det kæmpeantiklimax: under julesjoflingsskriverierne blev P-manden betalt med klokken for en kasse gulddøl. Hvis folk vil lege - og jeg mener, at sjoflinger og hele spillet mellem foreningerne er sjovt og givtigt, så længe distancen holdes: det er leg - men altså: hvis folk vil lege, så ku' de nu godt tage at investere lidt vid i det!

Revyen (d. 14. nov.) stod dernæst på programmet - en revydirektør Anette Graver blev fundet, og det hele forløb, som en revy bør forløbe. Set fra klokkerens del af arrangementet: med de sædvanlige diskussioner om gule ærter/ikke gule ærter.

December kom, og der skulle jules, men samtidig syntes jeg, at det var lang tid siden, vi havde fået at vide, hvad det var for bygninger, vi gik rundt i. Lektor O. Hvidberg-Hansens navn dukkede op, og jeg gik til VP, da jeg havde hørt, at det var hans gamle kontubernal. VP satte straks et helt universitet i gang - og Hvidberg accepterede. Det blev til en aften med et meget omhyggeligt forberedt foredrag, som var spækket med informationer - og til kæmpe mængder af gløgg og æble-

skiver. Og det på én gang. Det gik, men nok heller ikke mere. De to ting skulle vist have været holdt adskilt. Men klogere på Regensen blev vi samtidig: Tak til Hvidberg og VP.

Julebal (d. 19. dec.): ét problem kun: hvad med midnatsarrangementet? -når folk er temmelig opløftede og har en begrænset opfattelsessevne? Løsning: visesang. Via Kgl. Mayestaets Acteurs fik vi fat i 2 visesangere, Jette Schrøder og Bjarne Lisbye. Jette gjorde meget, meget stor lykke. Og juleballet gik som kun et regensjulebal kan.

Januar gik - og februar kom: generalforsamlingen nærmede sig, men forinden skulle Regensen lives op i de mørke vinteraftener (d. 10. febr.): Gluntarne og Fridas visor fremført af Poul Andersen, Aage Christensen og Kirsten Frimodt med punch i lange baner til - selvfølgelig! Efter pausen bad en af sangerne om at få bowlen op til sig - jeg tænkte mig, at han ville sikre sig, at folk ikke skulle støje - næ, næ, han forstod skam ikke blot at illudere Gluntarne; han tog godt for sig af retterne! -og kedeligt blev det ikke! Bagefter var der natmad: brød, smør og emmenthaler. 5 enorme stk. emmenthaler udskåret forsvandt som dug for solen - en flok halvbeduggede regensianere, som ikke havde overværet arrangementet, klagede over, at der ikke var mere! Iøvrigt så man også én komme lige til tiden, i.e. på sangerens slutakkord: hente sig et krus punch og en god gang mad og gå til sit lokum! Jo gården har kultur. -Nå spøg til side: klokkeratet lakkede mod enden, og klokkerens halsbetændelse til en variation på generalforsamlingsdagen af influenza. Stædigt gik hun på Salen og takkede af - og måtte bæres i seng.

Dette klokkerreferat skal ikke slutte uden en meget stor tak til Tilia, men ikke mindst til VP: han "passede godt på den lille pige". Selvfølgelig var det irriterende, at han trippende ind, når man ville hygge sig privat, men der var nu mange gode stunder i det semester sammen med ham - naturligvis var vi uenige nogle gange, men det var - i hvert fald for mit vedkommende - et frugtbart samarbejde. Han er nu ikke den mand, der mindst tegner et karakteristisk træk ved Regensen - hvad var den vel uden ham?

Karen Hildorf.

Karens klokkerat:

F R A S T A L D T I L S T U D E N T E R B O L I G

Træk af Regensens bygningshistorie

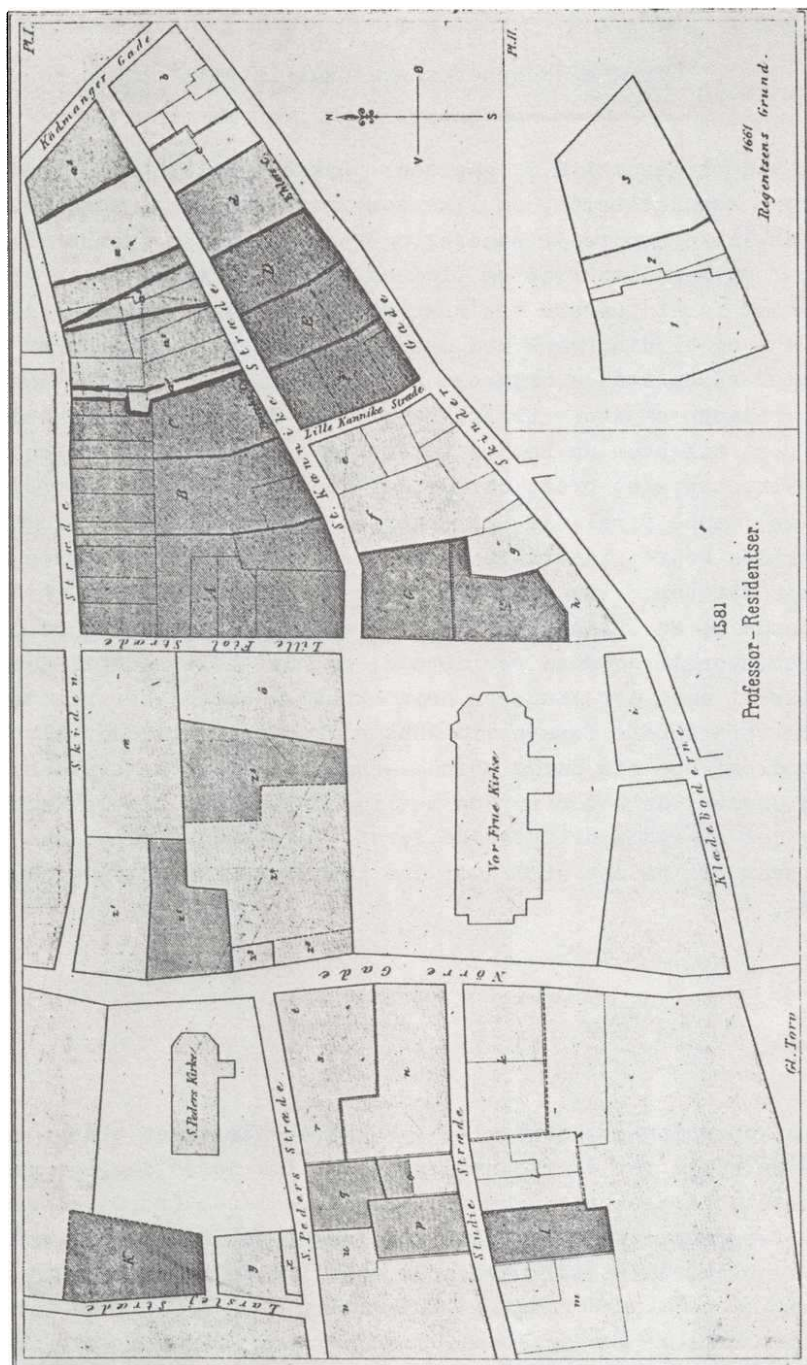
Hvis vi - ligesom i H.C.Andersens "Lykkens Kalosker" - trådte ind i Store Kannikestræde, om ikke som justitsråden på kong Hans' tid, men et lille hundredår senere, og vandrede gaden igennem fra hjørnet af St.Kannikestræde og pladsen ved Frue kirke, ville vi på venstre hånd først passere tre anselige gårde, dvs. velopbyggede huse af mur og bindingsværk, med mure langs gaden, portbygninger og udbygninger såsom stalde, bryggers etc., bag hvilke vi ville kunne skimte omridsene af store træer. Hvis vi på denne vandring nåede frem omtrent til hvor nu Borchs kollegium er, ville vi kunne se op ad et smalt, otte alen bredt stræde, der forbandt St.Kannikestræde med den med denne parallelle Skidenstræde (nu: Krystalgade). Langs dette strædes højre side ville vi dernæst finde en ny statelig bolig tilhørende slægten Friis - omtrent hvor nu Admiral Gjeddens gård er. Fortsættende op ad St.Kannikestræde og stadig på venstre hånd finder vi boliger, hvor lærde mænd residerede, og nået helt hen til Købmagergade ville vi også dér finde en aristokratisk bolig: her residerede nemlig Universitetets første vicekansler, kanniken dr. Peder Albretsen, som en tidlang hos sig havde boende Danmarks første bogtrykker, Gottfred van Ghemen; de boede på den østlige del af den senere Regensgrund, og det er sandsynligt at de første bøger, som tryktes her i landet, er blevet til på det sted hvor den nuværende kirkefløj af Regensen ligger ¹ .

x

x

x

Siden Kommunitetets stiftelse 1569 havde der været planer om at indrette en bolig for de 100 studenter, som fik deres daglige kost på Kommunitetet, "på klostret" som det dengang kaldtes (fordi bespisningen i den første tid foregik i Helliggejst-klostret). I 1618 var chancen der og blev udnyttet. I nævnte år døde fru Mette Hardenberg, enke efter kongens kansler Chr. Friis til Borreby (død 1616). Den daværende universitetskansler, der også hed Chr. Friis, men med tilnavnet Kragerup efter sit gods' navn, købte i august 1618 Chr. Friis til Borreby's store

Kort fra R. Mejborg, Borgerlige Huse, 1881. De i teksten med a₁-a₅ betegnede grunde ses begyndende i det lyse felt efter det med stort C betegnede areal.

grund i St.Kannikestræde til Universitetet.Købesummen måtte tildels lånes:" 16.august lånte jeg de højlræde (dvs.Universitetet) i København 9000 rdl.",siges det under denne dato i Christian IV's dagbog. Skødet er dateret 10.aug.1618,underskrevet af arvingen til boet efter Mette Hardenberg,Axel Rosenkrans til Glimminge. Kongen fik sine penge igen et år senere².

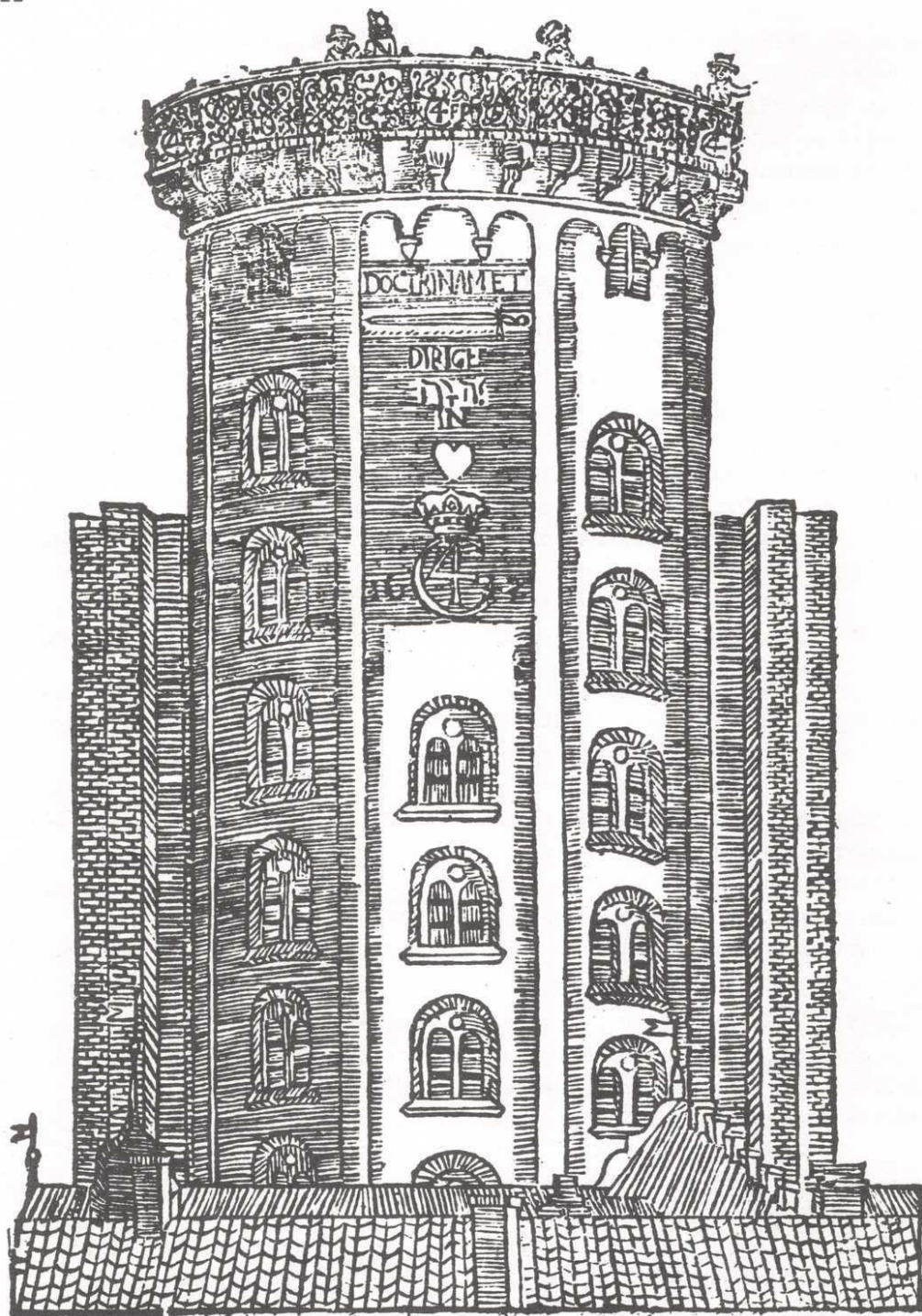
Her melder sig nu to spørgsmål: for det første,hvor stor var den grund,Universitetet købte? Og dernæst:hvilke bygninger stod der på grunden?

Som ovenfor nævnt,ejede slægten Friis allerede i midten af 1500-tallet en grund i St.Kannikestræde,nemlig den der på kortet(fig.1) er betegnet med signaturen a 2 og som strakte sig fra Skidenstræde til St.Kannikestræde, og adskilt fra den senere Borch's kollegiums grund ved det førømtalte lille otte al.brede stræde(på fig.1 kaldet a₁). I 1567 købte Friis-slægten dette stræde,som lagdes til grunden,man iforvejen havde, og senere udvidede slægten grundbesiddelsen mod øst med hele tre grunde(på fig.1 betegnet med: a 3- a 5).Med andre ord: hele området fra Borch's kollegium nuværende grænse mod øst og helt hen til Købmagergade. Dette er hvad Universitetet afkøber boet i 1618.

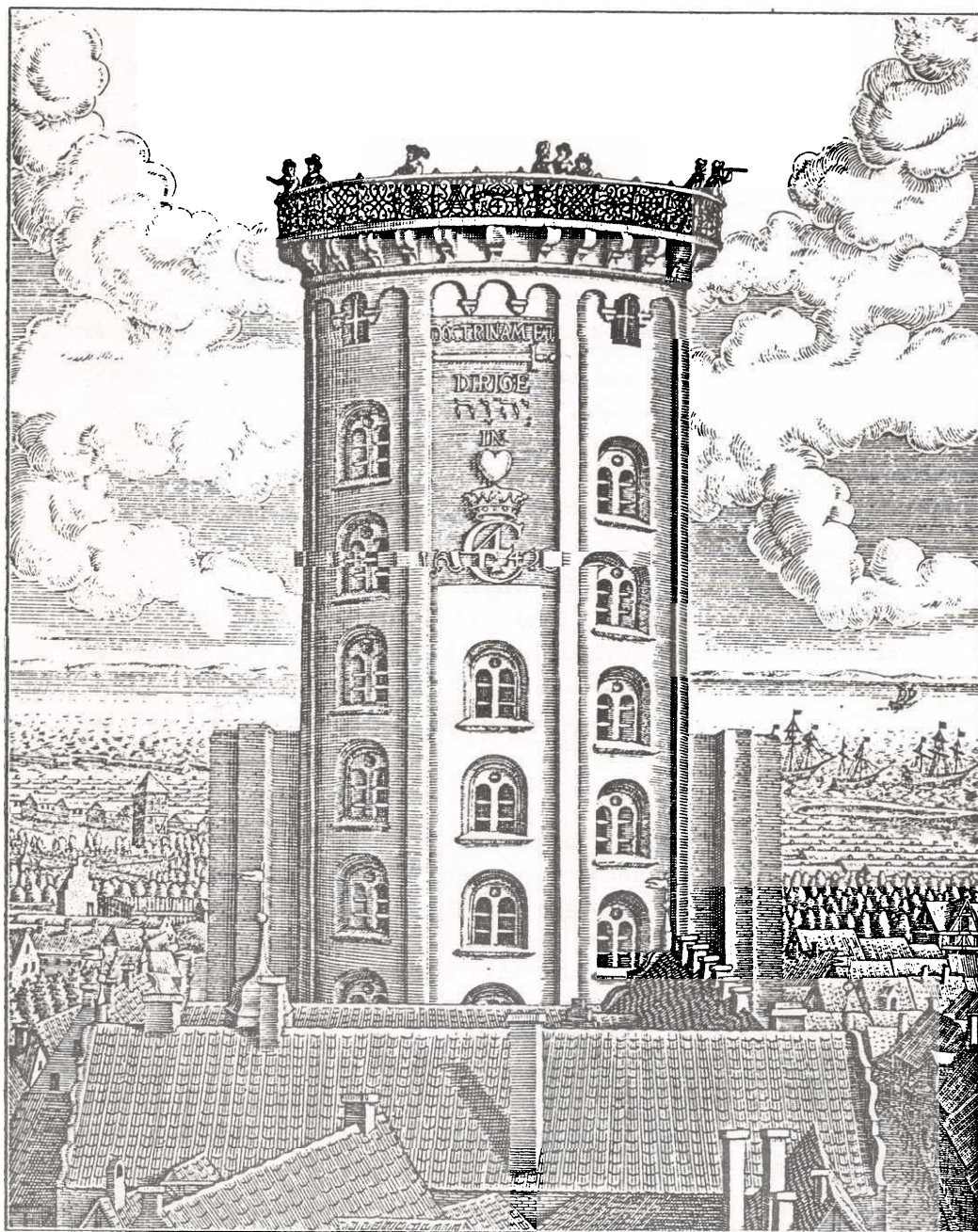
Hvad stod der på grunden? Her må det straks siges,at fremstillingen i C.E.F.Reinhardt's store værk om Regensen er fejlagtig,når det heri siges at Regensen byggedes ved en ombygning af kansler Friis'gård³.Denne lå nemlig ikke hvor nu Regensen ligger,men på den vestligste del af den ovenømtalte grund⁴. Kanslergården lå dels på førnævnte,nedlagte lille stræde,dels på den oprindeligeste del af Friis-slægtens grund samt på ca.halvdelen af den øst herfor tilstødende grund, med andre ord: på området fra og med Admiral Gjeddes gård,nuvær.nr.10, plus de to huse øst herfor,nuvær.nr.8-6 (dvs. på a₁ - a₂ - og det ca.halve a₃ på fig.1).

Efter købet i 1618 indrettedes kansler Friis' stuehus til professorbolig,og ved siden heraf opførtes i årene efter 1618 en professorbolig mere,nærmere betegnet på den grund,som langt senere skulle rumme Trinitatis sogns præstegård,m.a.o.det nuvær.nr.4 (på fig.1 betegnet ved den anden halvdel af a₃)⁵.Det er denne grund, som ved ombygningen i 1906-08 erhverves og lægges til Regensen og bebygges med 7.-9.gang.

På den østligste del af den forhen Friis'ske grund lå i 1618 efter samstemmende oplysninger hos Holberg,Erik Pontoppidan,Nic.

Fra J.L.Wolff, Diarium, Kbh. 1648, side 616

Fra Th.Bang, Phosphorus Hafniensis, 1657.

Jonge og senere R.Nyerup dels en stald,dels et bryggers og andre udhuse,altså oprindeligt udbygninger til kansler Friis's gård længe-re oppe i St.Kannikestræde ⁶.

Når denne stald i nogle kilder benævnes en "kongelig stald",er dette nok en misforståelse,opstået ved at der på Frederik III's tid lå en kgl.avlsgård med tilhørende stald oppe nær Trinitatis kirke, ved Landemærket.Men denne har intet med den stald at gøre,som lå på kanslerens grund og om hvis nedbrydning kilderne taler i forbindelse med omtalen af bygningen af Regensen. Resterne af denne stald og før-omtalte bryggers er de murmasser,der endnu findes mellem regensporten og hjørnet af Købmagergade. Regensen byggedes af materialer fra de nævnte udbygninger samt af mursten,som hentedes fra Svendborg og Årø⁷.

Byggearbejdet ved Regensen fik rådmand og byfoged i København, Laurids Eskilsson i entreprise.Og gik arbejdet end langsommere end ventet,kunne de første studenter dog flytte ind sommeren 1623 ⁸. Dette årstal pryder derfor den latinske indvielsestavle,som endnu sidder på gavlen af St.Kannikestræde-fløjen ud mod Købmagergade ⁹.

Et egentligt billede af den ældste Regens har vi ikke, kun antydninger på billeder,hvor Rundetårn er hovedmotiv.Ældste fremstilling er fra 1648(i J.L.Wolff's Diarium) og er formentlig forlæg for det mere kendte, fra Th.Bang,Phosphorus Hafniensis,1657(henholdsvis fig.2 og 3).Interessant er her,at de nævnte fremstillinger,der begge har officiel karakter,bekræftes af en,omend lidt senere tegning fra privat,tilmed udenlandsk hånd ¹⁰.

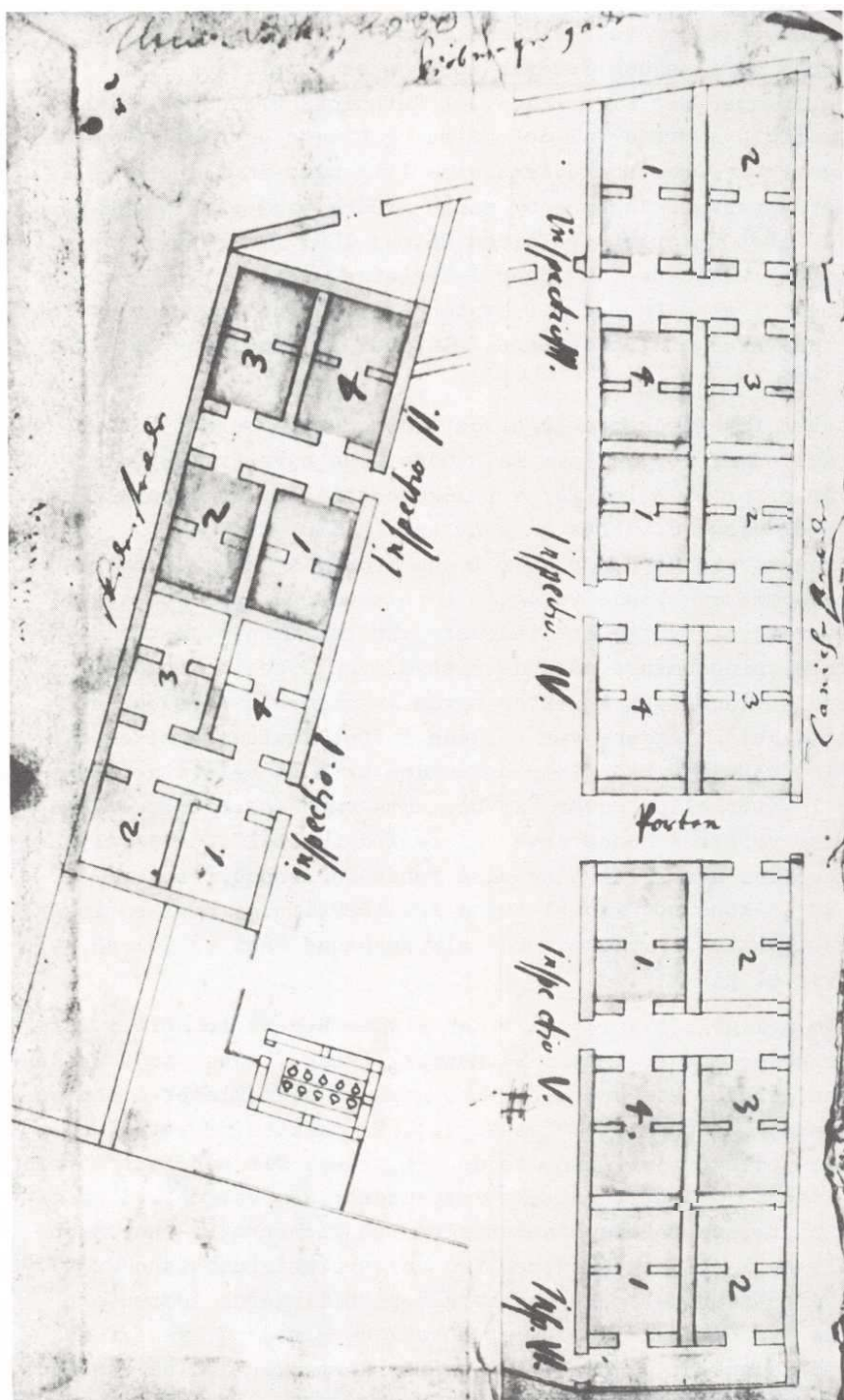
Af de nævnte billeder kan vi fastslå,vedrørende Regensens ydre: St.Kannikestræde- og Skidenstrædefløjene har haft svungne gavle i nederlandsk renaissance, og begge med vindfløj.I hjørnet tilvenstre for Rundetårn ses spiret af et tårn med vindfløj;her hang klokken til Regenskirken ¹¹.Tilhøjre for Rundetårn ses det øverste af en kamtaket gavl. Af samtidige kilder véd man,at der i gården var et haveanlæg med græs og store lindetræer. Om kirkefløjen,som forbandt de to ovennævnte længer vides,at den var i eet stokværk,hvorimod de to andre var i to, og at der ikke var værelser i denne fløj ¹². Det lange tag,som på fig.2-3 ses parallelt med Købmagergade,er næppe en fjerde længe til Regensen,men taget af den førømtalte,nærmest Regensen beliggende professorbolig ¹³. - Om Kirkefløjen henvises læseren til forf.s artikel i "Regensen",okt.1967,s.3-9. - Karakteristisk for den ældste Regens' ydre har de jernstænger været,som fandtes foran vinduerne ud mod gad-

-en, som dengang almindeligt på offentlige bygninger ¹⁴. At ruderne tiltrods herfor ikke var totalsikrede, fremgår af en beretning i provst S. Bircherod's dagbog 8. marts 1696 om en bataille mellem studenter og lakajer. Her siges bl.a., at "studiosi brød stenene op af gulvene i regenskamrene til defension og brugte udenfor på gaden adskillige gevær i deres furie, lakajerne iligemåde imod dennem. Alle regensvinduerne bleve indslagne og mange brudne pander på begge sider bekomne" ¹⁵. Intet under, at det siden 26. maj 1641 fra Universitetets side havde været besluttet, at "hver i Regentsen skal holde sine egne Vindver vedmagt i sine Kamre, og Provsten ikke allene have Inspection dermed, men også svare til, hvis Brøstfældighed på Vindverne herefter kan findes" ¹⁶.

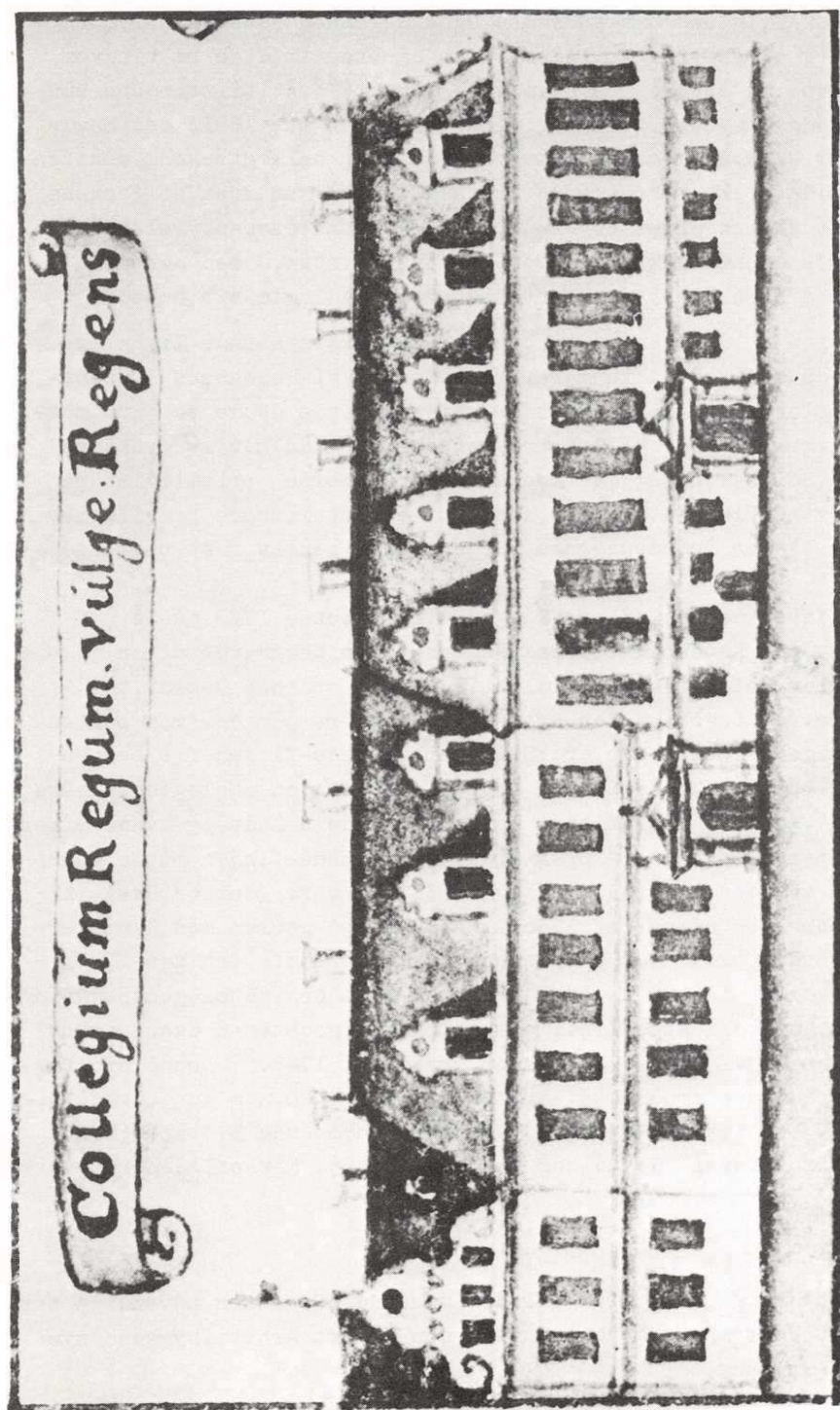
Citatet fra Bircherod siger os lidt om værelsernes udstyr: stengulve! Koldt var det, og især må studenterne have frosset de første 4-5 år efter 1623, for først i 1626 bestilles der jernkakkellovne i Norge og disse opsættes så sent som i 1628 ¹⁷.

Om regensværelsernes udstyr i den ældste bygning er oplysningerne sparsomme: man boede to og to i to sammenhørende rum (kontubernalsystemet), af hvilke det inderste var læseværelse, det yderste soveværelse; sidstnævnte var udstyret med en dobbelt himmelseng, mens læseværelset som fast inventar havde kakkellovn, et bord og en kistebank (madskab!). Væggene var kalkede, loftet umalede bjælker, og ruderne blyindfattede ¹⁸. Med tiden opkom den skik at veldædige borge-re skænkede legater eller gaver til bestemte værelser. Vi hører således at enkelte værelser kunne have "en ryslæders stol", en jernlysestage, sengeklæder m.m. ¹⁹. At ting også kunne forsvinde fra værelserne, fremgår af en konsistoriebeslutning fra 1627, ifølge hvilken ingen kunne få testimonium før vedkommende alumne havde fået seddel på, at alt udstyr var på plads ²⁰.

De to boligfløje var også i den ældste Regens inddelt i seks inspectioner eller gange, fire i St. Kannikestræde-fløjen, to i Skidenstræde-fløjen, således som det ses af et grundrids, indklæbet i den såkaldte "Regensens Gaveprotokol" (se fig. 4). Præpositus (provsten) boede den første tid hvor det kunne falde sig, senere fik han fast bopæl på 1. gangs øverste etage ²¹. De seks inspectorer, som valgtes ud af de ti decaners midte, som forestod spisningen "på klostret", - har næppe før 1777 haft bolig på Regensen; men ved universitetsfundatsen af 1777 sloges kommunitetsdekan- og regensinspektorstillingerne sammen, og inspectorerne får nu anvist bolig (et dobbeltværelse) på hver af de seks gange på Regensen, et forhold, der iflg. R. Nyerup dør ud henimod begyndelsen af det 19. århundrede ²².

Grundplan o. den ældste Regens (for branden 1728); er ikke for publiceret. Findes i "Regensens Gaveprotokol", Kommunitetsarkivet, nu i Rigsarkivet. Regneren har af pladshensyn udeladt kirkefløjen, men bibeholdt de to bo-ligfløjes indbyrdes linieforhold.

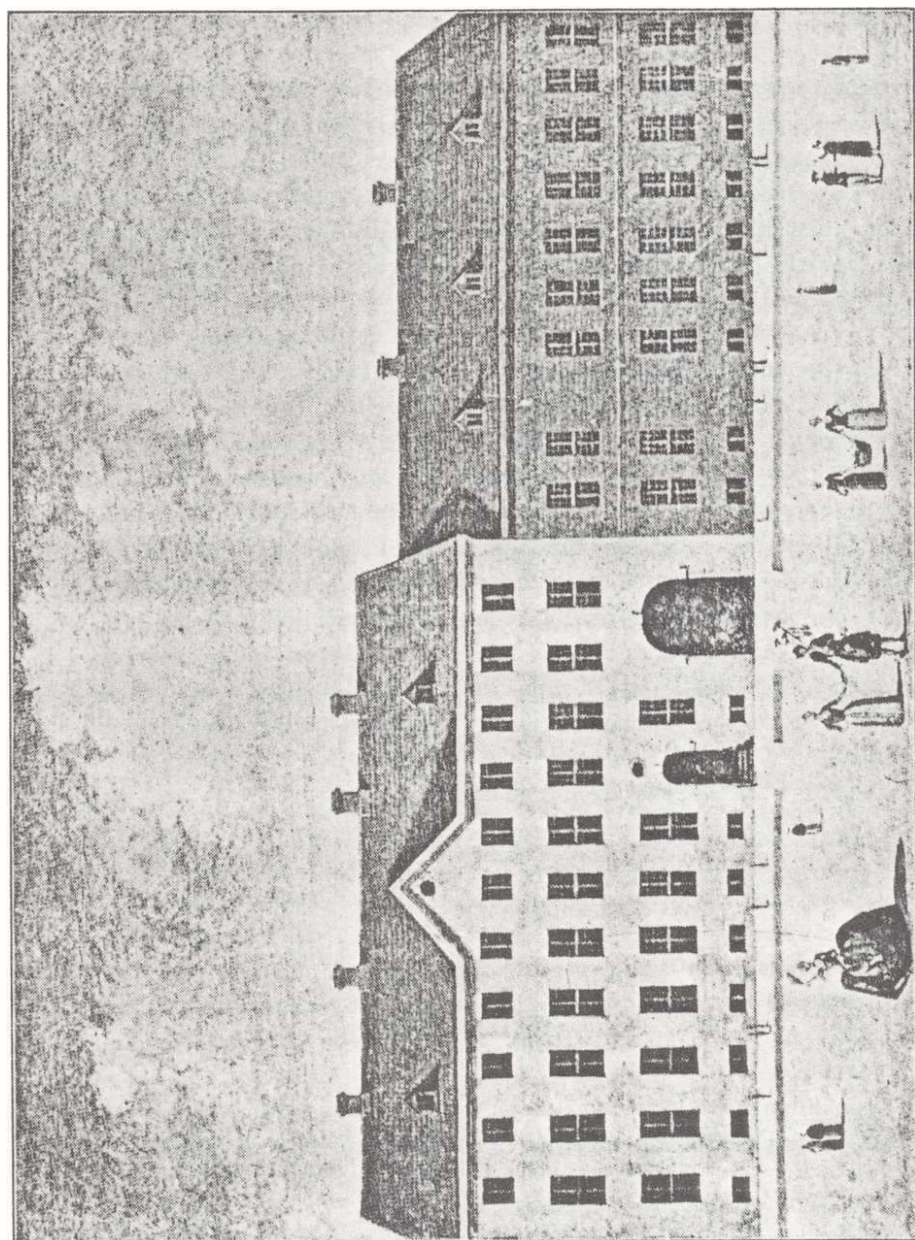
Forstørret miniaturetegning fra G. Hoffmann's kort
o. København 1687. Regensen omfatter bygningen fra
hjørnet til højre og til midten (omtrent til den an-
den port fra højre. Københavns Bymuseum.

Svenskekrigenes hærgen ramte også Regensen økonomisk. Bygningerne siges i en samtidig kilde at "være så brøstfældige på vindver og kakkelovne, at studiosi ey kan være derudi"²³. At tilstandene kun langsomt bedredes, ses af en begivenhed så sent som 1691: det havde længe været skik, at kommunitetsalumnerne hver helligtrekongersaften efter måltidet fik et krus godt gammeløl, hvori man drak stifterens skål. Men da tidens armod trykkede, mente kommunitetsbestyrelsen at måtte sløjfe denne skik - hvorover regensprovsten, Søren Sørensen Glud, blev så krænket at han kort tid efter nedlagde sit embede!²⁴

Da byen i 1711 rantes af pest, og det eksisterende ligbærerlaug vægrede sig ved at fungere, trådte nogle af Regensens studenter efter opfordring hjælpende til - hidtil havde studenter kun måttet være ligbærere for "litterære personer" og da kun med rektors tilladelse. Som belønning gav Kongen regensianerne privilegium på dette hverv i 1714. Den student, som skulle administrere privilegiet og som fik titlen "studenternes formand", fik senere fast bopæl på Regensen.²⁵

Ved firetiden om eftermiddagen d. 21. oktober 1728 nåede flammehavet fra Københavns brand Regensen. Som beskrevet af en samtidig blev "af Regensen imidlertid kirken stående uskadt, thi studenterne rev taget af den og de fire kammere nærmest ved porten på højre side"²⁶. Med andre ord: St. Kannikestræde-fløjen fra porten og hen mod Borch's kollegium, og Krystalgade-fløjen ødelagdes. Resten, dvs. 3.-4. gang, og kirkefløjen var nogenlunde uskadt og kunne efter lettere reparation tages i brug igen. Krystalgade-fløjen måtte genopbygges fra grunden, og stod færdig i 1731, og bærer derfor Frederik IV's navnetræk og årstallet 1730 i sandsten på gavlen mod Købmagergade. Bygningen blev lidt større end den nedbrændte fra før 1728.²⁷ Så gik byggeriet istå i ti år, og først 1743 påbegyndtes genopbygningen af 5.-6. gang, som stod færdige året efter. Sandstenen over porten bærer Christian VI's initialer samt årstallet 1743.²⁸ Denne nyopførelse fik tre etager, modsat 3.-4. gang fra før 1728, som kun havde to. Først i 1777-78 fik 3.-4. gang påsat deres nuværende 3. etage (denne fløj så derfor indtil da ud som vist på fig. 5). Kirkefløjen renoveredes 1748.

Hermed er vi nået frem til det udséende, Regensen udvendigt har idag - i store træk - og bortset fra den i vort årh. tilbyggede nye fløj, 7.-8.-9. gang.

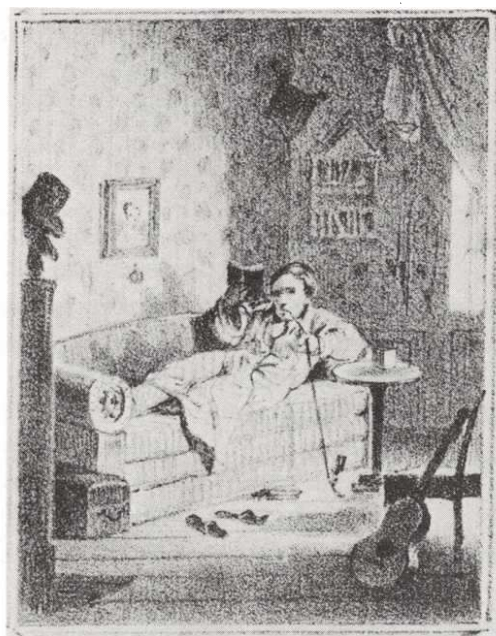
Rach og Eegberg: Regensens façade mod St. Kannikestræde.
Her efter C. Elling og V. Hermansen, Holbergtidens
København, s. 59.

Men hvad værelsernes indretning og anvendelse angår, gør der sig derimod stor forskel gældende mellem 1730'ernes og 1740'ernes ny-opførte Regens og den bygning, vi kender idag. I denne forbindelse må vi kaste et blik på de faste embedsmænd, som altid har hørt til på Regensen.

Ovenfor nævntes, at i den gamle Regens fra før 1728 boede provsten øverst på 1.gang. Dette ændres med genopbygningen efter branden 1728 af 5.-6.gang; provsten fik nu - efter 1744 - bolig på 5.gang. Lederen af ligbærerfunktionen, "studenternes formand", får to rum, både mod gade og gård, tilhøjre i porten (set fra gården), "ligbærerrummet" kaldet; den smukke gadedør til venstre for porten er den oprindelige indgang til denne bolig.²⁹

En portner har Regensen altid haft; i 1653 skildres hans hverv sådan: "Jacob Portner blev indkaldet for Consistorium, og sagt ham hvad hans Bestilling skal være, nemlig a) at gøre rent i Gaarden og paa Gaden og i forstuerne, b) ikke at lade noget Quindfolk Indgang udi Regent-sen, c) holde Drengene ude af Regentsen".³⁰ Ved fundatsen 1777 hedder det om portneren eller underbetjenten, som han nu benævnes, at han bl.a. skal sørge for at "alle alumnorum senge redes daglig; to gange om ugen, nemlig onsdag og løverdag, fejdes og rengøres alle kamre; ligeså bør trapper og trappegangene, tilligemed locumerne, hver løverdag rengøres; hvortil det fornødne sand leveres af Oeonomo på Communitetets regning. Til påske og Michaelis-Dag toes trægulvene i alle kamrene".³¹ I 1781 får portneren bolig på Store kirkegang (den nuværende opgang til Salens hovedtrappe), nr. 3-4. Her fik han lov at åbne et udsalg af kaffe, the, brød, men ikke af øl etc. Spil var også forbudt i den lille regenskro, som nu i den følgende tid opstod i portnerens bolig i Store kirkegang.³² - I 1784 fik Regensen en såkaldt dagvægter til at holde opsyn med ind- og udgående færdsel i porten, hvorfor han fik stude i kælderen under ligbærerrummet. 1806 får han navneforandring til portner, og får sin plads udvidet i det omtalte kælderrum; tillige får han pligt til at vække regensianerne om morgnen, lægge ild i kakkelovnene og til at levere kogt vand fra kl. 4 morgen.³³

Regenskroen hos underbetjenten kom i tidens løb til at volde megen ståhej i forholdet mellem provst og regensianere, og blev tilsidst lukket 1847, og samtidig slæes underbetjentstillingen og dagvægter eller portner-embedet sammen, og stillingens indehaver fik nu bolig på den nuværende portnerbolig, til venstre i porten (set fra gården); herved nedlagdes to alumneværelser (4.gang nr. 3-4).³⁴ Den tidli-

Regensianer på sit værelse i 1840'erne.
Fra regensstikket 1843.

Viceprovst, justitsråd S. Skouboe
foran indgangen til sin bolig.
Regensarkivet.

Regenskarl Fr. Holm. 1919.

-gere underbetjentbolig på Store kirkegang, hvor regenskroen havde været, blev vice-provstebolig i 1848; førhen, fra 1831, havde viceprovsten haft bolig på 2.gang nr.6.³⁵ Viceprovsten beholdt sin bolig på Store kirkegang nr.3-4 indtil ombygningen i 1906-08, da den nuværende lejlighed indrettes til viceprovsten.

Inden vi forlader det 18.årh., skal nævnes at i 1792 fik regensianerne af det teologiske fakultet (som da bestyrede kommunitet og Regens) lov til at fremkomme med ønsker om ændringer af forskellige forhold på Regensen. Blandt de ting, regensianerne opnåede, var at der ansattes lo faste regenskarle, hvis hverv skulle være at yde studenterne forskellige tjenester, såsom byerinder, skopudsning, opvask etc. Disse karle forblev et fast træk i Regensens dagligdag indtil 1930, da kakkellovne forsvandt og dermed brændebæringen, en del af karlenes pligter.³⁶ - Endvidere fik man i 1792 afskaffet de jernstænger, som fandtes på bygningernes gadevinduer.³⁷

Hostrup taler som bekendt om "sønner af den røde Gaard", og man tænker herved på de røde mursten. Men regensbygningernes mure var på Hostrups tid endnu rødere end idag. Både ved regensjubilæet 1823 og endnu i 1842 blev murene kalket med rødt og fik fugerne trukket op med hvide linjer. Dette er baggrunden for skildringen i Carl Ploug's regensvise, der indledes sådan:³⁸

Hvo kender ej den gamle Gaard
ved Rundetaarnets Side,
som strunk i rød Mundering staar,
besat med Snore hvide?

I 1830'erne forbedredes værelserne: der opsattes gipsloft i stedet for nøgne trælofter, og alt træværk blev malet op. I gården plantedes lindetræer langs med genboen, Trinitatis præstegård. En tilsvarende række linde var allerede blevet plantet i 1803 langs kirkefløjen som supplement til provst A.C.Hviid's lind fra 1785.³⁹

En stor forbedring skete af værelser og gange i 1840'erne: da opsattes de nuværende paneler samt skodderne, ligesom de nuværende døre med de pyntelige messingdørgreb kom; ligeledes de grønne ydre gangdøre til hver af de seks gange ud til gården. Trapperummene på 1. og 2.gang udvidedes - hidtil havde man ved indflytning måttet hej-

Regenskarlenes hus; bagved ses bagsiden af Trinitatis præstegård.

Hjørnet af 1.gang(før 1906) og Trekroner, i baggrunden Krystalgadehuse. Billedet skal ses som supplement til fig.9 ovenfor.

Fra det gamle Trekroner.
Regensarkivet.

-se møblerne ind gennem vinduerne. Samtidig forsvandt de sidste stengulve. Den siden 1831 eksisterende, såkaldte "Læseindretning", dvs. biblioteket, der oprindeligt havde til huse på 2.gang nr.4 (nuværende nr.3), flyttedes til Store kirkegang.

Omtrent samtidig, 1846, byggedes et lille tegldækket hus til opholdsrum for regenskarlene (se fig.9).⁴⁰ Ved siden heraf indrettedes senere (1871) et badehus for regensianerne - kolde doucher var efter den daværende regenslæges mening det bedste råd mod den form for nervøsitet, som regensianerne mentes at lide af!⁴¹

Den største ændring af Regensens bygninger siden genopførelsen efter branden i 1728 var den store ombygning og modernisering, som under Martin Borch's ledelse fandt sted i årene 1906-08. Både selve arbejdet og de forhandlinger, som gik forud, er udførligt omtalt i regensprovst Knud Fabricius' bog "Regensen gennem hundrede Aar".⁴² Her skal blot de vigtigste ting nævnes: af trafikale årsager blev facaden mod Købmagergade gennembrudt af den nuværende buegang, hvorved samtlige værelser på Store og Lille kirkegang forsvandt; af Store kirkegang er nu kun de nuværende biblioteks- og regensarkivrum tilbage. Den hidtidige genbogrund, Trinitatis præstegård, købtes for dér at skaffe plads til 7.-9.gang; de derværende nye værelser muliggjorde at afskaffe det gamle kontubernalsystem på 1.-6.gang. Der indrettedes endvidere køkkener på de gamle gange; herved forsvandt naturligvis en del alumneværelser. Sidstnævnte forhold bevirkede at værelsesnummereringen ændredes, hvilket ofte gør det vanskeligt at forestille sig den oprindelige nummerering, som må kendes når man vil forklare hvor fortidens berømte regensianere boede.⁴³ - Ombygningen 1906-08 betød endvidere at den nuværende store sal fremstod som eet rum - havde siden 1861 været delt i et større og mindre rum, henholdsvis anvendt til læsestue og til bibliotek. En musikstue indrettedes ved inddragelse af to alumneværelser på 2.gangs 1.etage (svarer til halvdelen af den nuværende lille sal).⁴⁴

Ved den restaurering som i 1959-61 foretoges af Regensen, skete blot en modernisering af de rammer, som skabtes i 1906-08: der indlagdes varmt vand på samtlige værelser, køkken- og toiletforhold forbedredes, døre, paneler, skodder etc. maledes, ligesom regensarkivet endelig fik en hensigtsmæssig indretning - alt sammen tiltrængte for-

Regensens façade set fra
Købmagergade, før buegang-
en . Regensarkivet.

Regensen set fra Store Kan-
nikestræde før ombygningen i
1906-08. Den solbelyste byg-
ning med trekantet front er
den gamle Trinitatis præste-
gård, som ved ombygningen gav
plads for 7.-8.gang. Regensar-
kivet.

Salen i kirkefløjen efter ombygningen 1906-08. Ældre foto (Bowlerhatten!). Regensarkivet.

Regensgården efter ombygningen 1906-08, med Regenslinden fra 1785 samt træerne foran kirkefløjen fra 1803. Foto fra 1920'erne.

St.Kannikestr.nr.4. Gårdinterieur fra Trinitatis gl.Præstegård, nedrevet 1906-1908 for at give plads for Regensens nye fjerde fløj (7.-9.gang). I baggrunden ses huse i Krystalgade; i forgrunden tilvenstre ses lidt af baghuset til nr.6, der sammen med 7.gangs bagside udgør den nuværende gårds skakt ("Bjørnegrotten"). Foto, privateje.

bedringer. Også ved denne lejlighed betød moderniseringen tab af alumneværelser. Det kan om denne som vel om tidligere ombygninger og moderniseringer af Regensen siges, at der var forhold, som ikke burde have været ændret, ligesom der omvendt var (og er) ting, som med god ret kunne have været gennemført.⁴⁵ Men hvordan det nu end måtte forholde sig hermed, kan man om Regensen idag sige med lige så god ret som det i 1846 blev sagt af Carl Ploug:

Det er det samme Liv, men ei de samme,
det gamle Stykke, men en anden Akt,
et skiftet Indhold i en arvet Ramme,
og yngre Slægter i en Fortids Dragt.

O. Hvidberg - Hansen

N O T E R

1. Om bebyggelsen af Store Kannikestræde omkring 1581, professorresidenserne, se R. Mejborg, Borgerlige Huse, særlig Kjøbenhavns Professor-Residenser, Kbh. 1881, p. 65 ff., og: R. Egevang, Professorgårdene i latinerkvarteret, 1975, p. 6-9. - Om dr. Peder Albretsen og Gottfred van Ghemen, se Mejborg, anf.skr., p. 79-80.
2. Om købet af kansler Friis's grund og bygninger i Store Kannikestræde, se C.E.F. Reinhardt, Kommunitetet og Regensen, særudg. af Hist. Tidsskr., 3. række, bd. 3, Kbh. 1862, p. 25-26. Skødet ved købet findes aftrykt in extenso i: Danske Samlinger, VI, 1870-71 ved S. Birket Smith, p. 131-133.
3. Slægtens Friis's besiddelser i Store Kannikestræde, se Mejborg, anf.skr., p. 65-67, 79-80. - Om kanslergårdens beliggenhed, se Mejborg, p. 81, mod Reinhardt's opfattelse (se dennes anf.skr., p. 32-33).
4. Mejborg, anf.skr., p. 81 og 83, note 4. Se tillige: Gammelt og nyt fra Regensen... af en forhenværende Arkivar (Otto Andrup), Kbh. 1911, p. 26.
5. Indretningen af kansler Friis' gård til professorbolig, og nybygning af en professorgård ved siden heraf, se Mejborg, anf.skr., p. 81-82, og 83, note 4.
6. se Mejborg, anf.skr., p. 81 og note 3.
7. om den "kongelige stald", se Andrup, Gammelt og nyt etc., p. 26-27. Vedr. byggematerialerne, se sammesteds samt Reinhardt, anf.skr., p. 33.
8. Reinhardt, anf.skr., p. 33-34
9. Indskriftens latinske tekst hos Reinhardt, p. 34, note 3 (en oversættelse giver Andrup, anf.skr., p. 29!)
10. se Reinhardt, anf.skr., p. 39. Mindre kendt end fig. 2 og 3 er schweitzeren J.A. Tribolet's tegning fra 1672, gengivet hos: J. Steenberg, Rundetårn, Kbh. 1962, p. 23. Om Tribolet, se Chr. Bang, Tribolets stambog, Hist. medd. om København, 1972, p. 11-19.
11. vedr. regenskirkenes klokke, se Danmarks kirker, udg. Nationalmus. ved J. Steenberg, København I, 2, 1960-65, p. 235, samt undertegnedes artikel i "Regensen", okt. 1967, p. 3.
12. Regensgårdens indretning i ældste tid, se Reinhardt, anf.skr., p. 39-40. - At kirkefløjen ikke rummede alumne-værelser ses af den såkaldte "Regensens Gaveprotokol", Kommunitetsarkivet, nu i Rigsarkivet; se herom Reinhardt, p. 38, note 2.
13. se Reinhardt, anf.skr., p. 42, note 4.
14. se Reinhardt, anf.skr., p. 39.
15. citeret fra Reinhardt, anf.skr., p. 155.
16. se R. Nyerup, Efterretninger om Regentsen, Kbh. 1809, p. 64.

17. se Reinhardt,anf.skr.,p.35.
18. se Reinhardt,anf.skr.,p.90. Nyerup,Efterretninger,p.50-51
19. Reinhardt,anf.skr.,p.91.
20. se Andrup,Gammelt og nyt etc.,p.32.
21. Reinhardt,anf.skr.,p.59.
22. Vedr.regensinspectorerne og kommunitetsdecanerne,se Reinhardt,anf.skr.,p.64-67. Om inspectorernes bolig på Regensen fra 1777, se sammest.,p.282,samt Nyerup,Efterretninger,p.53-54.
23. Reinhardt,anf.skr.,p.165.
24. Reinhardt,anf.skr.,p.167.
25. vedr.ligbæringen,se Reinhardt,anf.skr.,p.168-78.
26. citeret efter Andrup,Gammelt og nyt etc.p.58.
27. Reinhardt,anf.skr.,p.188-89, 191.
28. sammest.,p.189-192.
29. Om provstebolig på 5.gang,se Reinhardt,p.190; boligen for "studenternes formand",sammest.,p.177,og Nyerup,Efterretninger p.22.
30. Nyerup,Efterretninger,p.55. Med "Drengene" menes de bydreng,som studenterne ofte lejede til udførelse af forskellige tjenester, se herom Reinhardt,anf.skr.,p.95
31. Nyerup ,Efterretninger,p.57.
32. om portnerboligen på Store kirkegang,se Nyerup,Efterretninger,p. 22-23. Om portnerens beværtning,se Reinhardt,anf.skr.,p.284
33. Dagvægterordningen,se Reinhardt,anf.skr.,p.284-85.
34. om lukningen af regenskroen,samt nyordning af portner- og dagvægterembedet og ændring af bolig,se Reinhardt,anf.skr.,p.346-348,og K.Fabricsius,Regensen gennem hundrede Aar,Kbh.1923-25,p. 160
35. om viceprovstens skiftende boliger,se Reinhardt,anf.skr.,p. 345-46, 348.
36. om reformerne i 1792,se Nyerup,Efterretninger,p.80-90,samt min:Regensens indre Selvstyre, "Regensen" 1965 (klokkerjubilat),p.3-7. - Regenskarlenes forsvinden er omtalt i "Regensen" okt.1930,p.4-7.
37. se henvisningerne til R.Nyerup, i note 36.

38. om rødkalkning og fugning af Regensens ydermure: Fabricius, Regensen, p.25, samt J.Steenberg, i: Danmarks kirker, København I,2,udg.Nat.mus.,p.235 og 382,note 18.
39. ombygningen i 1830'erne,og lindetrær, se Reinhardt,anf.skr., p.358.
40. om den store modernisering i 1840'erne,se Fabricius,anf.skr., p.155-56, Reinhardt, p.358-61. - Regenskarle-bygningen, se Reinhardt,p.357-58 (afbildet fig.9).
41. Fabricius,anf.skr.,p.225.
42. anf.skr.,p.332-339.
43. Fortegnelse o.værelser,beboede af sidenhen kendte regensianere findes hos S.Skouboe (viceprovst i beg.af 20.årh.),Sønner af den røde Gaard,Kbh.1914,p.45.
Den nye værelsesnummerering efter ombygningen 1906-08 bibeholdtes ved moderniseringen 1959-61,selvom forskellige værelser inddroges til andet formål.
44. Fabricius,anf.skr.,p.337.
45. således var der i 1959 almindelig uvilje blandt de daværende regensianere mod udvidelsen af den lille læsestue ved siden af den store sal,idet udvidelsen indebar inddragelse af et stort og eftertragtet dobbeltværelse(2.gang nr.4).Ved denne udvidelse skabtes den nuværende avis- og TV- stue. Under restaureringsarbejdets gang ytredes ønsker om fjernelse af sandstensbænken udfor biblioteket i kirkefløjen,idet en genetablering af den tidligere dør med granitstenstrappe måtte forekomme at være en æstetisk og arkitektonisk gevinst.Planen realiseres beklageligvis ikke.

-----o-----

Ovenstående artikel er en omarbejdelse af foredrag,holdt d. 5.dec.1975 ved en "slåbrokaften" på Regensen.

O.Hvidberg-Hansen

A P P E N D I K S

Fortegnelse over regensværelser, beboede af
kendte regensianere. Tallene i parentes an-
giver oprindelige nr.

Poul Martin Møller	1813-15.... I,6
Christian Winther	1818-21.... VI,5(6)
D.G.Monrad	} 1831-34.... I,6
C.F.Allen	
Carl Ploug	1833-36.... I,1
P.L.Møller	1834-37.... III,1(2)
J.A.Worsaae	1841-44.... III,11(12)
C.Hostrup	1841-44.... IV,6(9)
-	skrev "Genboerne" på IV,4(7)
Johs.Helms	1847-51.... VI,8(10)
H.Hørring	} 1864-67.... IV,4(7)
V.Hørup	
N.R.Finsen	1882-86.... III,11(12)
Kaj Munk	1921-24.... I,1 og IV,8

Forårsklokkeratet 1976

Efter Tilia's højtt travende klokkerat var alle enige om, at nu skulle der ske noget, og valget stod mellem Hof og Conventet. Naturligvis og åbenbart for enhver blev det Conventet, som på generalforsamlingen den 19. februar overtog klokkeratet, dog ikke uden spænding, idet valget af klokkeren var blevet udskudt til sidste punkt på dagsordenen. Herefter blev der uddelt klokkerbajere, og senere på natten samledes regensianerne i fægtekælderen til en fest, der varede til den lyse morgen.

Som sagt skulle der ske noget i dette klokkerat, og Conventets afgående kansler havde derfor arrangeret det første karneval på Regensen i mands minde, den 28. februar. Store sal var pyntet overdådigt og deltagerne klædt ud til uken-delighed - det blev en fest af dimensioner.

Fastelavns-søndag skulle fejres med maner, og derfor havde jeg arrangeret tøndeslagning i Regensgården den 29. februar. Der var ophængt to tønder, således at provsten og VP begge havde mulighed for at blive kattekonger. Efter mange slag af både portnerbørn, klokker, forhenværende klokkere, provst og VP lykkedes det langt om længe to udmærkede regensianere at blive kattekonger. Som præmie fik de naturligvis kattekrone og fastelavnsris med masser af godter på. De fleste af deltagerne var nu blevet forfrosne og trængte til noget varmt, og jeg serverede derfor varm chokolade og fastelavnsboller på Store sal.

I marts måned stod der film på programmet (den 13.3.), og ud fra mottoet "festlig, folkelig og fornøjelig" valgte jeg en Tarzan film, med Johnny Weismüller i hovedrollen. Da den planlagte Tarzan film imidlertid skulle sendes i TV den 13.3., måtte jeg i sidste øjeblik rekvirere en anden Tarzan film, nemlig "Tarzan og diamantjægerne" med Lex Barker i hovedrollen.

For at bringe folket i den rette stemning under forevisningen havde jeg på Grønttorvet indkøbt 40 kg bananer, som blev serveret under filmen. De bananer, der ikke blev spist, læssede jeg på Regenskærren og solgte i Regensgården dagen efter.

Indflytterne, som var kommet i midten af marts måned, skulle præsenteres for den øvrige Regens ved en fest den 2.4. Fægtekælderen blev omdannet til Valhalla. Deltagerne blev bænket ved et langt bord, og så blev der serveret revelsben og mjød. Der blev spist og drukket som i det gamle Valhalla, og kort efter var stemningen høj. Den blev om muligt endnu højere under dansen efter taflet. I Gamle var de så opstemte, at de måtte ud i gården for at underholde med deres foreningssange i et par timers tid for at imponere indflytterne. Til de andre regensianeres fryd fik en del af gamlingene halsbetændelse og var meget hæse flere uger efter.

Påsken havde lagt sig som en tung dyne over Regensen, og alt liv forsvandt fra gården. Først i begyndelsen af maj blev der liv igen, og jeg kom nu til at tænke på, at regensianernes åndelige udvikling måske var blevet forsømt.

Jeg fik derfor en "gamling" - Francis - til at arrangere et besøg den 9.5. på Glyptoteket, hvor vi så italiensk skulptur fra omkring Kristi fødsel. Med ud-

gangspunkt i disse skulpturer fortalte Francis meget levende om livet i en typisk romersk overklassefamilie på denne tid.

Den næste uge gik med forberedelser til Lindefrokosten den 13.5. Da dagen oprandt, regnede det, men i løbet af formiddagen klarede det op: Lindefrokosten kunne atter en gang afholdes i gården. Bryggerierne Ceres, Faxe og Lolland-Falsters Bryghus meldte deres ankomst med ialt 14 kasser øl. Med 200 liter fadøl og 40 flasker snaps troede jeg, at alt stod klar til festen. Men sådan gik det ikke.

Da vi stillede op til den traditionelle fotografering under Linden, blev ca. 25 paptallerkener blæst af bordet, og en dug begyndte også at rive sig løs, selv om vi havde fastgjort både tallerkener og duge til bordet med tegnestifter. Regensianerne blev lynhurtigt fotograferet og bænket ved bordet. Men hermed var ikke alle problemer løst.

Midt under festen kom portneren hen til mig og sagde, at der ikke var mere øl. Jeg troede, det var løgn - men konstaterede hurtigt, at det var en fejl fra bryggeriet; de havde kun sendt 100 liter fadøl. Nu var gode råd dyre, jeg så i ånden, at festen ville ende med klokkerstorm, eller at jeg måske ville blive smidt ud fra Rundetårn. Men undertegnede og klokkeforeningen udviste den sædvanlige konduite, og i løbet af to minutter havde vi skaffet 10 kasser øl, således at regensianerne overhovedet ikke opdagede fejltagelsen. Øllet blev forbavsende hurtigt drukket, og man stormede Rundetårn - det lykkedes os for første gang i mange år at få provsten og VP med op i tårnet. Stormen endte med kædedans på toppen af Rundetårn, og bagefter var der asfaltbal i Købmagergade. En del regensianere var blevet udtaget til at smide poser med vand ud fra Store sal for at genere de dansende på Købmagergade. Det gjorde de så godt, at VP og p-manden forsøgte at lege politimænd og jage de dansende ind i gården. Den iver, hvormed de selvbestaltede "politibetjente" udførte eller forsøgte at udføre deres job, vakte stor moro hos de omkringstående. Til sidst kom alle regensianerne ind i gården, hvor festen fortsatte. Alt i alt en dejlig dag.

Maj forsvandt og juni holdt sit indtog på Regensen, der var usædvanlig stærkt præget af intens eksamenslæsning, således at ingen havde tid til at sidde i gården og nyde de lune sommeraftener (og nætter).

Den store dag oprandt (fredag den 18. juni), da Lindeballet skulle afholdes. Alt var arrangeret til punkt og prikke, bortset fra lindekantaten, fordi musikdirektøren (Bergstrøm fra Hof) var bortrejst ugen før lindeballet. Men fredag den 18. juni klokken 16 dukkede en gamling og tidligere musikdirektør, Jan Heilmann, op, og hermed var lindekantaten reddet. Boyen Rasmussen, tidligere Skrap (der i dagens anledning var blevet kandidat) sang soloen for 7. år i træk. Resten af aftenen gik strålende, med en fremragende middag, provste-, VP- og klokkertale samt enkelte sjoflinger - det hele var der, til ære for VP, der ved festen fejrede sit 20 års jubilæum som viceprovst.

Efter kaffen, som man indtog i gården, var der atter liv på Store sal. Traditionen tro blev midnatsperlen serveret: Conventets ærmedlem Ove Sprogø under-

holdt med små causerier i 30 minutter. Det blev en skuespillerpræstation i topklasse, og man kunne mærke, at Ove Sprogøe kendte sit publikum og kunne lide at optræde for det. Tilsvarende var de ca. 150 tilhørere ellevilde for midnatsunderholdningen.

Ove Sprogøe blev bagefter inviteret til natmad hos Conventet i biblioteket, alt imens Lasse Larsens (foreningsløs) jazzband spillede op på den illuminerede estrade, og dansen gik til den lyse morgen, hvor provsteparret serverede kaffe i gården.

Sommeren svandt hurtigt, og september kom. Den 9.9. skulle landsretssagfører Carl Madsen komme for at holde et foredrag om "Anklagemyndigheden i Danmark"; men da Christiania-sagen ikke var afsluttet på dette tidspunkt, blev mødet udskudt til den 28.10., d.v.s. jeg kunne herved overlade dette arrangement til min efterfølger.

I stedet for det førnævnte arrangement valgte jeg at lave en Bacchus-fest, idet vinplanterne ved 1. og 2. gang for første gang i mange år bar modne druer. Desværre var min klokke blevet hugget af Tilia under lindeballet, så jeg kunne ikke sammenkalde regensianerne til fest, hvis jeg ikke fik den igen. Conventets kansler og jeg forhandlede med Tilia om udlevering af klokken. Resultatet blev, at den skulle udveksles med en kasse guldøl 2 timer før festen skulle starte.

Conventet havde i mellemtiden med flere kasser guldøl eksperimenteret med, hvordan man kunne skifte øllet i flasken ud med en anden væske, så det ikke kunne ses, at kapslen og papiret havde været taget af. Eksperimentet lykkedes. Da forhandlingerne med Tilia var sluttet, blev den mandlige del af Conventet kaldt sammen og beordret til at drikke så mange guldøl som muligt. Den derved fremkomne væske blev fyldt på de tomme flasker, som blev tilkapslet, ligesom der blev sat papir på flaskerne igen. Som aftalt mødtes undertegnede og Conventets kansler med Tilia 2 timer før festens start. Jeg fik klokken mod at aflevere en kasse "guldøl".

Festen gik over al forventning (der var vin ad libitum), alle var glade bortset fra Tilia, der så ualmindelig sure ud. Kl. 22.30 dukkede Hellebæk Cabaret'en op, bestående af tre søde piger hvoraf en fra gården (Kirsten Brøndum), og underholdt med viser og sange i 5 kvarter. Atter engang blev der vist underholdning og skuespillerpræstationer i topklasse, og atter engang lå regensianerne for aktørernes fødder vilde af begejstring. Derefter var der dans - hvor længe det varede, fandt jeg aldrig ud af.

I nattens mulm og mørke besluttede Tilia sig til at tage hævn. Ved hjælp af en stige kravlede de op for at stjæle et vindue fra mit værelse 1x5. Men spritten har åbenbart en ganske særlig virkning, når man står på toppen af en stige. Tiliasten tabte vinduet, da han havde fået afhaspet det, så alle ruderne gik i stykker ved mødet med gårdens brosten.

Næste eftermiddag kapitulerede Tilia ydmygt under Linden, beklagede deres "drengestreger" og lovede at tilbagelevere vinduet i repareret stand om mandagen. Mandag eftermiddag oprandt, jeg sammenkaldte folk til klokkerbajere neden for 1x5,

derefter hentede jeg Tilia, som under stor jubel påmonterede det færdigreparerede vindue igen.

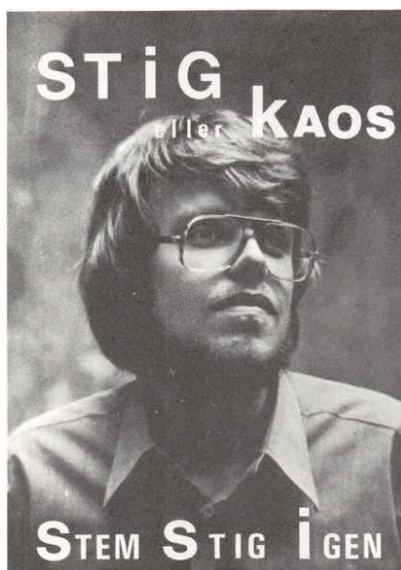
Generalforsamlingen nærmede sig og rygterne svirrede om, hvem der skulle være klokker. Bl.a. var der rygter om genvalg, gården var "prydet" med plakater med undertegnede, ligesom der blev solgt signerede paptallerkener (!) for en krone til fordel for undertegnede. Jeg mente dog, at det stadigvæk kun skulle være forbeholdt Kaj Munk at have været klokker to gange, og overlod derfor frivilligt og med glæde klokken til Skrap.

Stig Lynghøj Nielsen.

Stigs klokkerat:

Lindefrokosten - VP rydder gaden.

Valgplakat.

Medlemmer af
Regensianersamfundets
bestyrelse:

Underdirektør, cand. polit. Peter Andreas Bøggild,
Gassehaven 110,
2840 Holte

Vicegeneralsekretær, advokat Mogens Holm,
Bregnerødvej 11,
3460 Birkerød

Fuldmægtig, cand. jur. Carl Erik Lautrup,
Jasminvej 3,
2500 Valby

Dommer Ole Nicolaisen,
Nordvad 18,
2860 Søborg

Højesteretssagfører Ove Rasmussen,
Frederiksholms Kanal 6,
1220 København K.

Regensens klokke, samt

Kasserer: Politimester Poul Aunsholm,
Jens Jessensvej 13,
2000 København F, samt

Formand: Landsretssagfører Niels Nørring,
Vognmagergade 7,
1120 København K.

Hovedpunkter fra regnskaberne for tiden 1/9-75 - 31/8-76.

REGENSIANERSAMFUNDET.

Indtægter:

1. Indgåede kontingenter	3.330,00 kr.
2. Renter af sparekasse- og girokonti	710,28 -
3. Indgået fra Cramers bo	503,98 -
4. Obligationsrenter	<u>7.700,00 -</u>
	12.244,26 kr.

Udgifter:

1. Støtteannonce i Regensens revyprogram	250,00 kr.	
2. Udgifter til medlemsbladet	4.004,85 -	
3. Nettoudgift ved generalforsamlingen	1.980,00 -	
4. Nettoudgift ved sommerudflugten	1.400,25 -	
5. Diverse	<u>1.066,20 -</u>	<u>8.701,30 kr.</u>
Overskud	3.542,96 kr.	
	=====	

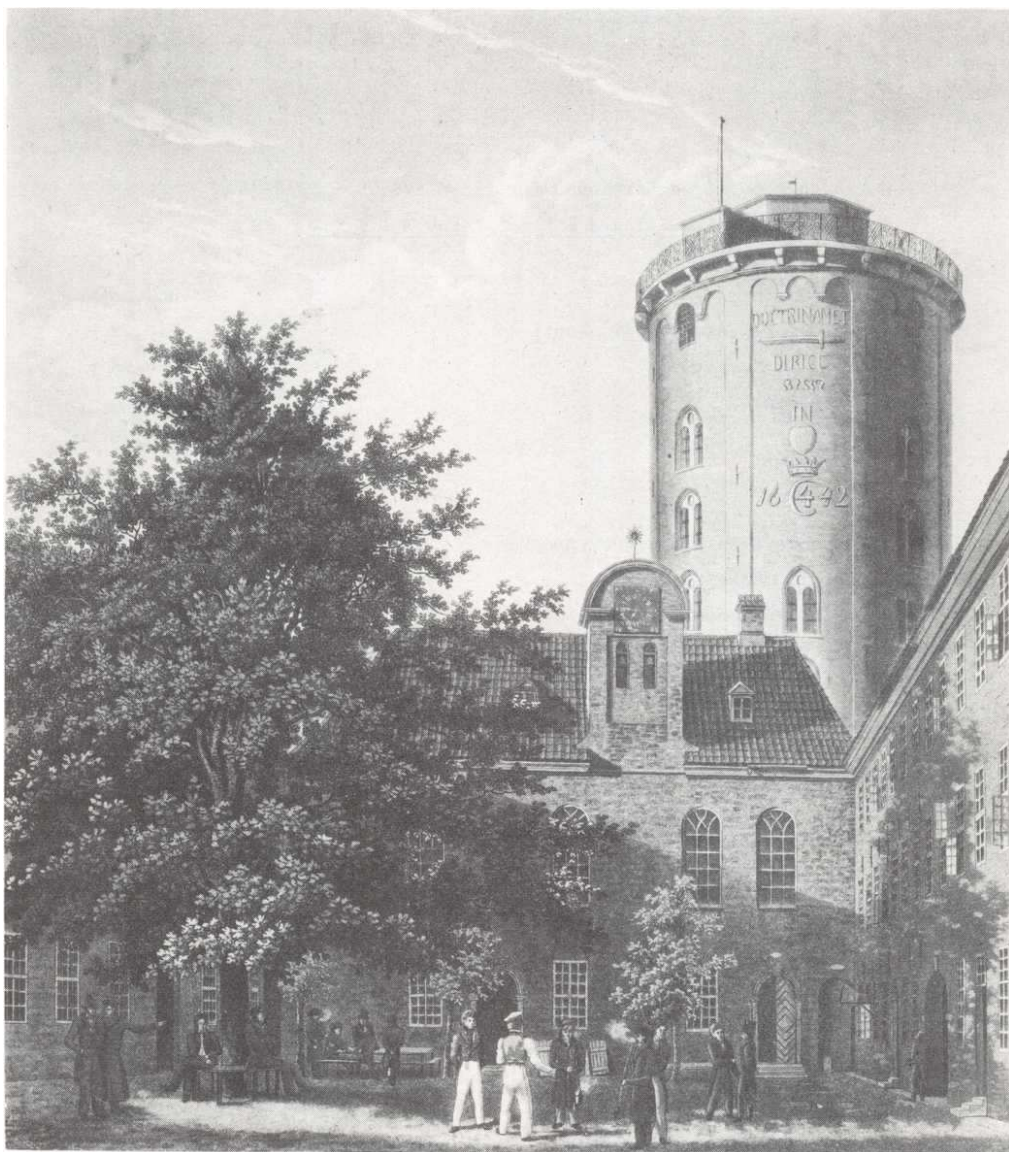
REGENSIANERSAMFUNDETS LEGAT.

Indtægter:

1. Legatbidrag	2.367,00 kr.
2. Renter	<u>1.135,97 -</u>
	4.502,97 kr.

Udgifter:

4 legatportioner á 500,00 kr.	<u>2.000,00 kr.</u>
Overskud	2.502,97 kr.
	=====

Udgivet af Regensianersamfundet ved VP.

Tutein & Koch Rotaprint